

Sængurlegubjónusta á Íslandi samanborið við önnur OECD lönd

Fyrirkomulag og kostnaður

ÚTDRÁTTUR

Tilgangurinn með þessari grein var að kanna sængurlegubjónustu OECD¹ landa, kostnaðartengdar rannsóknir á henni og kostnaðaráhrif þess ef Ísland hefði fylgt þróun nágrannalanda sinna í þeiri þjónustu.

Sængurlega hefur verið nefnd Öskubuska barneignarþjónustunnar þar sem hún hefur gjarnan verið hornreka í rannsóknarum-hverfinu og heilbrigðiskerfinu. Þó er ljóst að stuðningur og eftirlit er afar mikilvægt fyrstur vikurnar eftir fæðingu.

Vegna krafna um hagkvæmari rekstur í heilbrigðispjónustu hefur sængurlega á stofnunum stytst jafnt og þétt síðustu áratugina. Ekki er alltaf leitað hagkvæmustu leiða til að veita þjónustu á þessu tímabili en sjúkrahúslega er með dýrari kostum, sérstaklega í ljósi rannsóknarniðurstaðna um að hún uppfylli ekki þarfir nýrrar fjölskyldu um stuðning eftir fæðingu. Tilfærsla þjónustu í sængurlegu úr dýrari sjúkrahúsþjónustu yfir í ódýrari þjónustu utan sjúkrahúsa er skýrt dæmi um hvernig hagræða má í heilbrigðispjónustu.

Niðurstöður greinarinnar voru þær að rannsóknir benda til hagkvæmni heimavitjana í sængurlegu en fleiri rannsókna er þörf á kostnaðarábata mismunandi þjónustuforma í sængurlegu, enda eru skýrar visbendingar um tækifæri til hagræðingar. Miðað við þróun sængurlegubjónustu í Noregi sem sambærilegu landi, benda niðurstöður greinarinnar til að hundruðir milljóna hafi sparast árlega vegna styttингar sængurlegu á Landspítala vegna heimaþjónustu ljós-mæðra.

Lykilord: sængurlega/postpartum care, kostnaðarábati/cost-effective, lengd legu/length of stay.

INGANGUR

Viðast í hinum vestræna heimi eiga um 99% fæðinga sér stað á stofnunum (Wiegers, 2006) og þó fæðingarþjónusta sé mismunandi eftir löndum er þjónusta í kjölfar hennar enn ólikari milli landa og jafnvel innan þeirra (Ellberg, 2008). Innan barneignarþjónustu (meðgönguvernd, fæðingarhjálp og sængurlegubjónustu),

Guðlaug Einarsdóttir
ljósmóðir á
Heilbrigðisstofnun Suðurlands

sængurlegu í hinum mismunandi OECD löndum, einkum með kostnað og fyrirkomulag þjónustunnar í huga. Tilgangurinn var að skoða kostnaðaráhrif þess ef Ísland hefði fylgt nágrannalöndum í þróun þjónustunnar.

FRÆÐILEGUR BAKGRUNNUR

Börfin fyrir þjónustu í sængurlegu

Þrátt fyrir Öskubuskuhlutverk sitt innan barneignarþjónustunnar (NCT, 2010), er ærin ástæða fyrir faglegu, nánu eftirliti og stuðningi við nýju fjölskylduna í sængurlegu. Auk eftirlits með líkamlegri aðlögun móður og barns eftir fæðinguna og næringu nýburans, er stuðningur við aðlögun að foreldrahlutverki afar mikilvægur. Brjósttagjöf er einn viðamesti þáttur eftirlits og umónnunar í sængurlegu og þarfast oft mikils stuðnings og fræðslu. Byrjunavandamál eru algeng fyrstu vikurnar og þarf að meðhöndla þau á réttan hátt til að fyrirbyggja frekari heilsufarsvanda (Ellberg, 2008; Ellberg o.fl., 2006). Þó svo að fæðing sé eðlilegt ferli, er aðlögun að foreldrahlutverki eitt af stærstu þroskaverkefnum í lifi hverrar manneskjú og flesti foreldrar hafa þörf fyrir stuðning af hálfu heilbrigðispjónustunnar á þessu tímabili (Ellberg, 2008). Í heildina litið er sængurlega tími mikilla tilfinningalegra, félagslegra og líkamlegra breytinga meðan foreldrar aðlagast nýjum hlutverkum í lífinu (Ellberg, 2008). Góð aðlögun að foreldrahlutverki er talin mikilvæg fyrir heilsu og velferð nýrrar fjölskyldu (Bull o.fl., 2004) samanber rannsókn Bhavnani og Newburn (2010) á reynslu 1260 frumþryja en samkvæmt henni uppfyllir þjónustan ekki þarfir þeirra. Flestar sængurkonur þurfa nædi til að hugsa um sjálfa sig, hvílast og vera með fjölskyldu sinni en hafa á sama tíma greiðan aðgang að fagfólk (Ellberg o.fl., 2006).

Barnalæknar auk ljósmæðra hafa verið einna ötulustu talsmenn náins eftirlits fyrstu vikurnar eftir fæðingu (Ljósmæðrafélag Íslands, 2010). Yfirlýsingar bandarískra barnalæknna og fæðingalækna í byrjun tíðna áratugarins um áhættuna á snemムúskriftum eftir fæðingu urðu til þess að lög voru sett um lágmarks lengd réttinda til sængurlegu á stofnun í bandarískum sjúkratryggingum; 48

klukkustundir eftir fæðingu um leggöng og 96 klukkustundir eftir keisaraskurð (Malkin o.fl., 2003; Watt, Sword og Krueger, 2005). Samtök bandarískra barnalækna sendu ennfremur frá sér yfirlýsingu (2004) til að vekja athygli á áhættu sem fylgir því að útskrifa heilbrigða nýbura af sjúkrastofnun innan tveggja sólarhringa frá fæðingu (Committee on Fetus and Newborn, 2004).

Rannsóknir á kostnaði

Sængurlega hefur verið afskipt í hagfræðilegu mati á þjónustunni og skortur er á rannsóknum þar um. Þær rannsóknir sem til eru miðast gjarnan við bandarískt umhverfi, bæði hvað varðar heilbrigðisþjónustu og tryggingakerfi og erfitt að yfirfara niðurstöður þeirra á önnur lönd, þar sem önnur tengd þjónusta, eins og almenn heilsugæsla, er ólik milli landa (Bull o.fl., 2004). Þær breytur sem vert er að rannsaka í þjónustu eftir fæðingu eru einnig margar og þar af leiðandi vandkvæðum bundið að meta áhrif einstakra þátta innan mismunandi þjónustu (Bull o.fl., 2004).

Kostnaður við sængurleguþjónustu er mestur á fæðingarstofnunum (Ellberg o.fl., 2006) og til kostnaðarlágmörkunar hefur því verið reynt að hafa þann tíma sem stystan (Malkin o.fl., 2003). Í skýrslu Bull og félaga (2004) voru bornar saman rannsóknarniðurstöður níu rannsókna um gagnreynda þjónustu eftir fæðingu. Þær kom fram að þrátt fyrir að niðurstöður allra rannsóknanna bentu til hagkvæmni heimavitjana á þessu tímabili, var vakin athygli á að fleiri rannsókna væri þörf til að meta kostnað og ábata slíkrar þjónustu. Bent var að að eðli heimavitjana falli illa að kostnaðarárangursgreiningum sem mælitæki þar sem heimavitjanir eru ekki stakt eða einsleitt inngrip, heldur ferli margskonar inngripa sem miða að margþættir útkomu á mismunandi svíðum. Þær má nefna marga þætti varðandi móður, barn, umhverfi og samband foreldra og barns. Niðurstaða Ellberg (2008) á úttekt á kostnaði og útkomu mismunandi sængurleguþjónustu í Svíþjóð leiddi í ljós að þjónusta eftir fæðingu væri ekki alltaf sú hagkvæmasta en þar sem hún hefði áhrif á heilsu barns og ánægju foreldra væri mikil þörf á að bæta þjónustuna. Eldri rannsókn Ellberg og félaga (2006) sýndi að val foreldra á sængurleguþjónustu beindist frekar í átt til rekstrarlega hagkvæmari kosta, eins og sjúkrahótel a í stað sjúkrahúslegu, en snemmútskriftir sem fylgt var eftir með einni vitjun og daglegum símtölum voru þar neðst á óskalistanum. Yfirlit rannsókna má sjá í töflu 3.

Þjónustan eftir að heim er komið

Fyrir liggja tölur OECD yfir lengd innlagnar eftir eðlilega fæðingu (OECD health data, e.d.). Þær segja þó ekki alla söguna um aðbúnað sængurkvenna í hverju landi, því þjónustan er afar mismunandi eftir útskrift

af sjúkrastofnun, bæði milli og innan landa (Malkin o.fl., 2003; Ljósmaðrafélag Íslands, 2010). Sumstaðar var eitt símtal frá heilbrigðisstarfsmanni til móðurinnar látið nægja til að kanna ástand hennar og barnsins (Ellberg, 2008); annarsstaðar var konunnar vitjað einu sinni eða oftar (Bull o.fl., 2004; Ljósmaðrafélag Íslands, 2010); sumstaðar fókk konan einungis upplýsingar um hvert hún skyldi leita í neyðartilvikum fyrstu vikuna (Malkin o.fl., 2003) og enn annarsstaðar, eins og í Hollandi, fókk konan auk daglegra vitjana, sérhæfða heimilishjálp fyrstu vikuna eftir fæðingu (Wiegers, 2006).

Ætla má að sú þjónusta sem í boði er fyrir sængurkonur í kjölfar útskriftar af fæðingastofnun hafi talsverð áhrif á lengd innlagnar. Talið er að um 15% sængurkvenna og/eða barna þeirra þurfi á læknisfræðilegri meðhöndlun að halda og út frá öryggissjónarmiðum geti 85% fengið fullnægjandi þjónustu utan sjúkrastofnana, ýmist á sjúkrahótel eða heima (Ellberg o.fl., 2006).

Þjónustan á Íslandi og í Noregi

Heimaþjónusta ljósmaðra í sængurlegu með samningi við Tryggingastofnun ríkisins og síðar Sjúkratryggingar Íslands (SÍ), hefur verið að próast síðan árið 1993 í tengslum við snemmútskriftir sængurkvenna af fæðingarstofnunum. Sífellt fleiri sængurkonur hafa þegið snemmútskrift og heimaþjónusta ljósmaðra í kjölfarið og telja þær nú hartnær 80% allra sængurkvenna á Íslandi. Samfara hefur sængurlega á fæðingarstofnun verið að styttast. Riflega hundrð ljósmaður eru aðilar að gildandi rammasamningi og annast þjónustuna sem sjálfstædir verktakar (Ljósmaðrafélag Íslands, 2010). Samkvæmt rammasamningi SÍ (Sjúkratryggingar Íslands, 2011), var heimaþjónusta ætluð heilbrigðum konum og nýburum en hefur þróast þannig að þjónustan standur nú einnig þeim konum til boða sem útskrifast snemma af fæðingarstofnun, þrátt fyrir að hafa átt erfiða meðgöngu og/eða fæðingu með fylgikvillum að baki eða farið í keisaraskurð (Hildur Sigurðardóttir, 2009).

Við útskrift af fæðingarstofnun í Noregi tekur heilsugæsla sveitarfélaganna við þjónustunni við sængurkonur (Helse-tilsynet, 2011). Komið hefur í ljós að sú þjónusta er afar mismunandi, enda hefur hún ekki mætt aukinni þörf fyrir þjónustuna í kjölfar styttingar sængurlegu á fæðingarstofnunum. Norska Barneignapjónustuefirlitið (no. Tilsyn med barselomsorga) lýsti yfir áhyggjum sínum af öryggi sængurkvenna og nýbura vegna skorts á stuðningi og öryggiseftirliti svo stuttu eftir fæðingu (Helse-tilsynet, 2011). Viðbrögð sveitarfélaganna við þessu voru þau að síðustu misseri hafa æ fleiri sveitarfélög farið að bjóða upp á heimavitjanir ljósmaðra undir heitinu Prosjektet JordmorHeim (Heiberg,

2012). Peirri þjónustu svipar mjög til heimaþjónustu ljósmaðra hérlandis (Fjell kommune, án ártals) og hefur hlutið mikil loft heilbrigðisfyrvalda sem og notenda og veitenda þjónustunnar (NRK, 2011; Fjell kommune, 2010).

AÐFERÐ

Tilgangur með þessari grein var að kanna sængurleguþjónustu OECD landa, kostnaðartengdar rannsóknir á henni og kostnaðaráhrif þess ef Ísland hefði fylgt þróun nágannahanda sinna í þeirri þjónustu.

Tölur OECD yfir lengd innlagnar á fæðingarstofnun eru aðgengilegar en vegna mismunandi þjónustu eftir útskrift af fæðingarstofnun er óraunhæft að nota þessar tölur til þess að bera saman sængurleguþjónustu þessara landa í heild sinni. Í þeim tilgangi að varpa ljósi á gæði þjónustu í sængurlegu í hverju landi voru notaðar opinberar tölur frá OECD (OECD health data, e.d.) yfir burðarmálsdauða (IMR/1000 lifandi fæddra barna) og útgjöld til heilbrigðismála á hvern íbúa (US\$/per capita), auk fyrrnefndra talna, yfir lengd sængurlegu á fæðingarstofnun eftir eðlilega fæðingu (sjá töflu 2). Tölur yfir burðarmálsdauða geta gefið hugmynd um hvernig aðbúnaður fæðandi kvenna og nýbura er almennt í hverju landi og tölur yfir útgjöld til heilbrigðismála geta gefið vísbindingu um fjárhagslega stöðu og þar af leiðandi bolmagn hvarrar þjóðar til að kosta heilbrigðisþjónustu alment.

Skoðaðar voru kostnaðartengdar rannsóknir um þjónustu í sængurlegu til að kanna tengsl milli fjárhagslegrar og faglegrar meðvitundar við þjónustuna. Þær voru leitarorðin postpartum care, cost-effective og length of stay notuð. Auk þess var snjóboltað ferð notuð við heimildaleit og einnig var leitað til Den Norske Jordmorforeining (Heiberg, 2012).

Til að greina kostnaðaráhrif þróunar sængurleguþjónustu á Íslandi var gagna aðlað úr OECD gagnagrunni (OECD health data, e.d.) og úr kostnaðarkerfi Landspítala (Helga Bjarnadóttir, 2012a; 2012c). Þannig var leitast við að nálgast upplýsingar um kostnað og fjölda legudaga sængurkvenna og um greiningu á legu samkvæmt DRG sjúklingaflokun (Helga Bjarnadóttir, 2012b).

NIÐURSTÖÐUR

Í niðurstöðum koma fram tölur yfir lengd sængurlegu á stofnun eftir eðlilega fæðingu í OECD löndum og nánar litið á þær þjóðir sem skera sig þar úr. Íslenskar og norskar tölur yfir lengd sængurlegu eru bornar saman á mynd 2 og sýnd þróun á lengd sængurlegu keisarafæddra kvenna á Landspítala á mynd 3. Einnig koma fram tölur yfir kostnað við sængurleguþjónustuna hérlandis, á Landspítala og í heimaþjónustu ljósmaðra.

Tafla 1. Meðallengd legu á stofnun (dagar) eftir eðlilega fæðingu (OECD health data, e.d.)

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Australia	2,9	2,9	2,8	2,8	2,6	2,5	2,5	2,4	2,4	..
Austria	4,8	4,7	4,6	4,4	4,4	4,3	4,3	4,2	4,2	4,1
Belgium	4,9	4,8	4,8	4,7	4,5	4,5	4,4	4,3
Canada	2	2	2	1,9	1,9	1,8	1,8	1,8	1,8	..
Chile	..	3,1	3,1	3,2	3,2	3	3	3
Czech Republic	6	5,3	4,8
Denmark	3,4	3,4	3,3	3,2	3	2,9	2,9	2,9	2,8	2,7
Estonia
Finland	3,7	3,7	3,6	3,6	3,5	3,5	3,4	3,4	3,4	3,2
France	4,9	4,8	4,8	4,7	4,6	4,6	4,5	4,4	4,4	4,3
Germany	4,7	4,6	4,4	4,1	3,7	3,6	3,5	3,4	3,3	3,2
Greece	4	4	4	4	4	4	4
Hungary	6,3	6,2	5,9	5,3	5,1	4,5
Iceland	2,6	2,4	2,2	2,3	2,3	2,1	2,2	2	2	1,8
Ireland	3,1	2,9	2,7	2,6	2,4	2,5	2,4	2,2	2,1	2,1
Israel	3	3,1	3,1	3,2	2,9	2,8	2,8	2,8	2,8	2,8
Italy	3,9	4	3,7	3,7	3,6	3,6	3,5	3,5	3,5	3,5
Korea	2,5	2,9	2,7	2,5
Luxembourg	4,4	4,3	4,3	4,2	4,1	4,2	4,2	4,1	4,2	4
Mexico	1,3	1,3	1,3	1,4	1,3	1,3	1,3	1,4	1,3	1,4
Netherlands	2,7	2,6	2,5	2,3	2,3	2,2	2	2,1	2,1	1,9
New Zealand	2,1	2,2	2,2	2,1	2	2,1	2	2,1	2,1	..
Norway	4	3,9	3,9	3,7	3,5	3,4	3,2	3,2	3,2	3,1
Poland	4,8	4,6	4,6	4,5	4,6	4,4	4,1
Portugal	2,8	2,8	3,7	2,7	2,7	2,7	2,7	2,7	2,7	2,7
Slovak Republic	6,8	6,7	6,5	6,1	5,9	5,7	5,7	5,6	5,5	5,4
Slovenia	4,9	5,1	5	4,9	4,7	4,3	4,1	4	3,9	4
Spain	3	2,8	2,8	2,7	2,6	2,6	2,6	2,6	2,6	2,5
Sweden	2,7	2,6	2,6	2,5	2,5	2,4	2,4	2,3	2,3	2,2
Switzerland	6	6,3	5,9	5,8	5,6	5,6	5,4	5,3	5,2	5,1
Turkey	1,7	1,7	1,8	1,7	1,4	1,4	1,5
United Kingdom	2,4	2,3	2,2	2,1	2	2	1,9	1,8	1,8	1,8
United States	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	1,9	2,1	..

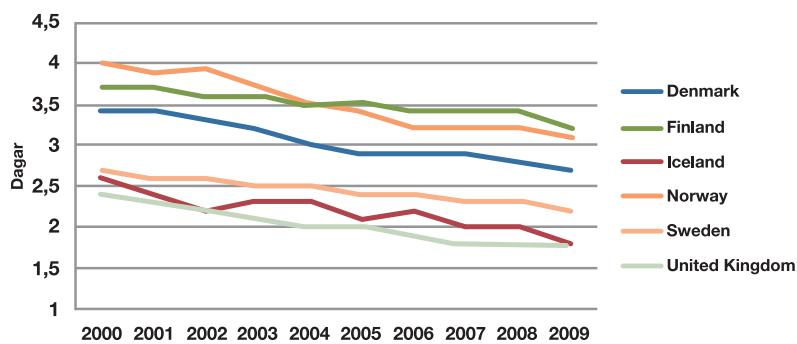
Þróun þjónustunnar

Í töflu 1 má sjá meðaldvalartíma sængurkvenna á stofnun milli OECD landa. Nokkur lönd skera sig úr hvað varðar lengd sængurlegu á stofnun svo sem Mexikó, Tyrkland, Sviss, Slóvakía, Holland, Bretland og Ísland – Sviss og Slóvakía vegna langrar sængurlegu en hin vegna skamrarar. Í töflu 2 sjást þar að auki útgjöld til heilbrigðismála og tíðni burðarmálsdauða hjá

Tafla 2. Útlagar í lengd sængurlegu innan OECD

	dagar	IMR/1000	útgjöld/ibúa US\$
Mexikó	1,4	14,7	918
Tyrkland	1,5	13,1	902
Sviss	5,1	4,3	5144
Slóvakia	5,4	5,7	2084
Ísland	1,8	1,8	3538
Holland	1,9	3,8	4914
Bretland	1,8	4,6	3487

Sængurlega eftir eðlilega fæðingu

Mynd 1. Tölur OECD yfir meðalsængurlegu á stofnun eftir eðlilega fæðingu.

þessum útlögum (OECD health data, e.d.).

Á mynd 1 er nánar litið á lengd sængurlegu á stofnun hérlandis, samanborið við nágrannalöndin og sést að Ísland hefur styttri sængurlegu en önnur Norðurlönd.

Með hliðsjón af meðaltali OECD landa er á mynd 2 sýndur nánari samanburður milli Noregs og Íslands.

Um frekari hagræðingu

Samkvæmt tölum frá 2011 (Helga Bjarnadóttir, 2012c) hefur meðallengd sængurlegu á Landspítala haldið áfram að styttað. Ekki einungis fyrir eðlilegar fæðingar, heldur einnig fyrir fæðingar með aukavillum og keisarakurði, enda næra heimaþjónusta ljósmæðra einnig til þessa hóps. Þá þróun má sjá á mynd 3.

Rannsóknir á kostnaði við þjónustu í sængurlegu

Í töflu 3 er yfirlit rannsókna á kostnaði við sængurleguhjónustu.

Kostnaður við íslensku þjónustuna

Samkvæmt tölum OECD (OECD health data, e.d.), var sængurlega að meðaltali 1,8 sólarhringar eftir eðlilega fæðingu hér á landi árið 2009. Nýjar tölur frá árinu 2011 sýndu að heildarkostnaður við legu á meðgöngu- og sængurkvennadeild Landspítala var riflega 209.000 kr. á sólarhring (Helga Bjarnadóttir, 2012a), sjá töflu 4.

Rammaðamningur Sjúkratrygginga Íslands um heimaþjónustu ljósmæðra er byggður á verktakagreiðslum á hverja vitjun til sængurkonu. Alls er greitt að hámarki fyrir sex vitjanir til fjölbryrja og sjö vitjanir til frumþryrja, ef um snemmuðskrift er að ræða (< 36 klukkustundir frá fæðingu) (Sjúkratryggingar Íslands, 2011) (sjá töflu 5).

Kostnaður við venjubundna þjónustu hérlandis fyrstu 10 dagana eftir eðlilega fæðingu, þ.e. sjúkrahúsþvöl og heimaþjónusta, var því samkvæmt þessu um 420.000 kr.

UMRÆÐA

Þróun þjónustunnar og gæði út frá lengd sængurlegu, burðarmálsdauða og útgjalda til heilbrigðismála

Víðast er sá tími liðinn þegar sængurlega á fæðingarstofnun var lengri en fíorrar dagar eftir eðlilega fæðingu. Þó eru lönd sem enn halda í þessa hefð, eins og fram kemur í tölu OECD (OECD health data, e.d.) sem sjá má í töflu 1. Þar má einnig sjá að enn er sængurlega að styttað þó mestu breytingin hafi átt sér stað á tíunda áratugnum. Þróunin hefur þó verið mismunandi eftir löndum, allt frá hráðri þróun í Ungverjalandi, til óbreyttar ástands í Grikklandi og Bandaríkjunum. Ekki er ólíklegt að sjúkrahúslega í Bandaríkjunum skýrist nokkuð af fyrرنefndum lögum um lengd sjúkrahúslegu eftir fæðingu (Malkin o.fl., 2003) og kannski er svipaða

Tafla 3. Yfirlit kostnaðartengdra rannsókna á sængurleguþjónustu.

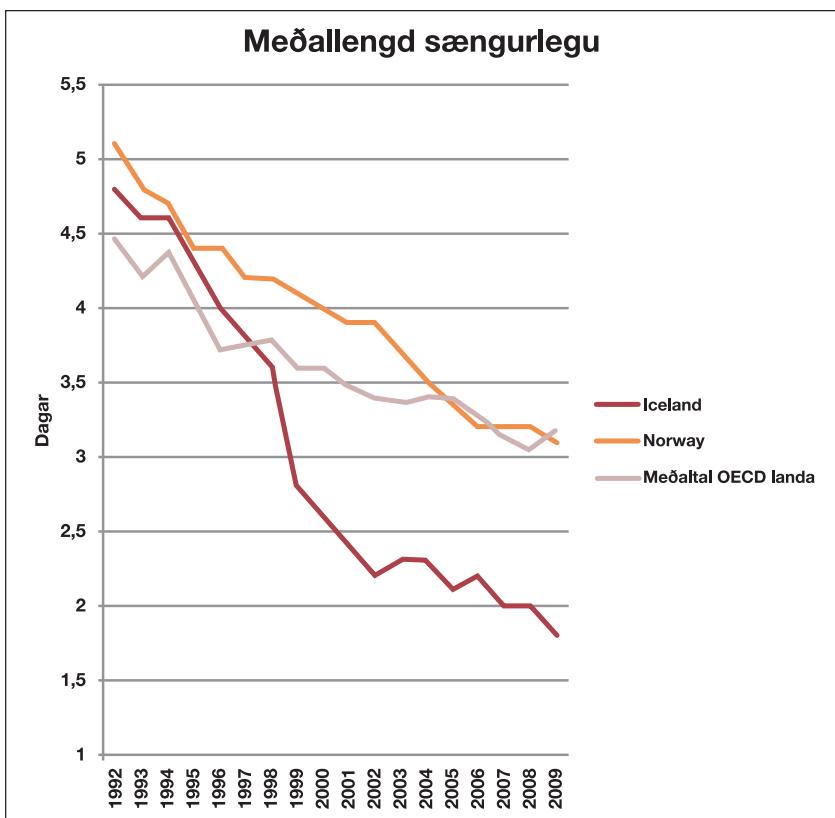
Höfundar	Titill rannsóknar greinar	Niðurstaða
Steel O'Connor og félagar, (2003)	Randomized trial of two public health nurse follow-up programs after early obstetrical discharge.	Ódýrara að meta þörf fyrir heimavitjanum með símtali í stað rútinera óra vitjana.
Paul og félagar, (2004)	Cost-effectiveness of postnatal home nursing visits for prevention of hospital care for jaundice and dehydration.	Heimavitjanir borga sig til að meta þornun og nýburagulu.
Paulden og félagar, (2010)	Screening for postnatal depression in primary care: cost effectiveness analysis.	Skimun ein og sér borgar sig ekki.
Morrell og félagar, (2000)	Cost and effectiveness of community postnatal support workers: randomised controlled trial.	Borga sig ekki fjárhagslega en skjólstæðingar ánægðir með þjónustuna.
Ellberg og félagar, (2006)	Satisfying parents' preferences with regard to various models of postnatal care is cost-minimizing.	Foredrar velja ódýrari þjónustu en hagkvæmustu leiðir ekki alltaf notaðar.
Malkin og félagar, (2003)	Postpartum length of stay and newborn health: a cost-effectiveness analysis.	Lenging sjúkrahúslegu getur borgað sig.
Petrou og félagar, (2004)	Home-based care after a shortened hospital stay versus hospital-based care postpartum: an economic evaluation.	Heimavitjanir eru ódýrari en sjúkrahúslega og ekki óðruggari.

Tafla 4. Kostnaður sængurlegu á LSH.

Kostnaður meðgöngu og sængurkvennadeild LSH	
Deildarkostnaður	138.936 kr.
Meðferðarkostnaður	50.389 kr.
Stjórnunarkostnaður	19.993 kr.
Heildarkostnaður/dag	209.318 kr.
Kostnaður 1,8 dagur	376.772 kr.

Tafla 5. Kostnaður SÍ af heimajónustu.

Gjaldskrá SÍ við heimajónustu (1. mars 2012)	
Frumbyrja	
per vitjum	6.448 kr.
7 vitjanir (hámark)	45.136 kr.
Fjölbryrja	
per vitjum	5.824 kr.
6 vitjanir (hámark)	39.944 kr.

Mynd 2. Meðallengd sængurlegu á Íslandi og í Noregi (OECD health data, e.d.².

skýringu að finna fyrir Grikkland. Hér gildir að sönnu að sinn er siðurinn í landi hverju en athygli vekur að í Bandaríkjunum virðist

sængurlega vera að lengjast aftur.

Í töflu 2 sést að af OECD ríkjum er sængurlega kvenna á stofnun lang styrt í

Mexíkó og Tyrklandi eða einungis hálfan annan sólarhring. Á tiðnitolum yfir burðarmálsdauða í þessum löndum sést þó að tiðnin er há eða milli 13 og 15 á hver 1000 lífandi fædd börn. Auk þess má sjá að útgjöld til heilbrigðismála í þessum ríkjum eru lág á hvern íbúa sem gefur vísbendingu um erfiða fjárhagsstöðu þjóðanna. Sviss og Slóvakía skera sig aftur á móti úr vegna lengri sængurlegu, eða riflega fimm sólarhringa sjúkrahúslegu. Útgjöld til heilbrigðismála eru há í Sviss en í samanburði við önnur lönd virðist það ekki skila þeim lægri tíðni burðarmálsdauða, þar sem burðarmálsdauðatíðni í Sviss (4,3) er í og yfir meðaltali OECD landa (IMR 4,3/1000). Þetta gildir jafnvel þó útlagarnir Mexíkó og Tyrkland séu ekki teknir inn í það meðaltal (IMR 4,1/1000). Slóvakía hefur bæði hærri burðarmálsdauðatíðni og mun minni útgjöld til heilbrigðismála en meðaltali OECD ríkja og gefur það einnig vísbendingu um bolmagn þjóðarinnar til heilbrigðisútgalda.

Ísland, Holland og Bretland skera sig úr öðrum sambærilegum OECD löndum í töflu 1. Þar er sængurlega stutt en burðarmálstíðni tiltölulega lág, sérstaklega á Íslandi (sjá töflu 2). Útgjöld þessara þjóða til heilbrigðismála eru misjöfn, há í Hollandi en í Bretlandi og á Íslandi í riflegu meðaltali OECD landa (3361US\$/íbúa).

Sérstaða Íslands, Hollands og Bretlands kemur ekki eingöngu fram í lengd sængurlegu á stofnun, heldur einnig uppybyggingsar þeirrar þjónustu sem í boði er eftir útskrift af fæðingarstofnun. Í þessum þremur löndum fara ljósmaður í heimavitjanir til sængurkvenna fyrstu vikuna eftir heimkomu (Ljósmaðrafélag Íslands, 2010; Wiegers, 2006; Bull o.fl., 2004) og jafnvel fyrsta mánuðinn, eins og breska þjónustan er uppyggð (Bull o.fl., 2004). Ætla má að þessi þjónusta sé ástæðan fyrir að löndin þrjú skera sig úr öðrum sambærilegum OECD löndum í fjölda sængurlegudaga á stofnun, þar sem útgjöld til heilbrigðismála bera þess vitni að vel er í heilbrigðisþjónustu lagt að jafnaði.

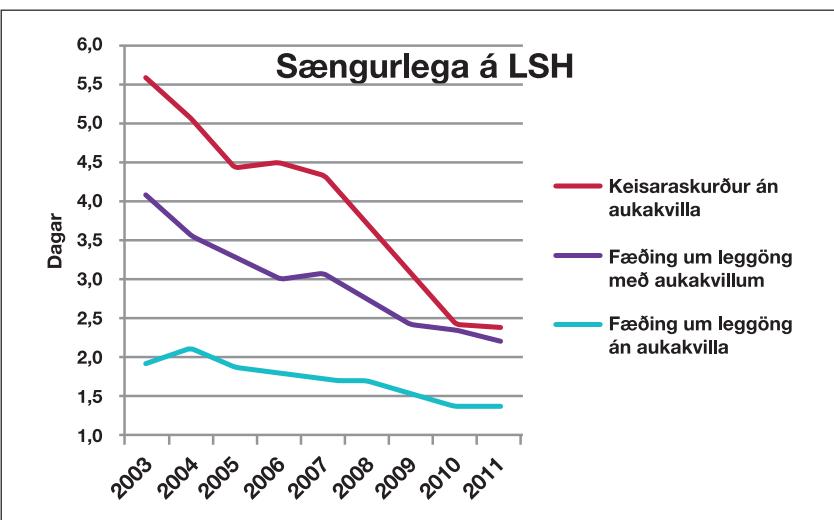
Þróun þjónustunnar í sambærilegum löndum

Síðan farið var að bjóða heimajónustu ljósmaðra eftir snemmuðskrift af fæðingarstofnun hefur sængurlega hérlendis þróast á annan hátt en í nágrannaríkjum okkar. Af landfræðilegum ástæðum og aðgengi að heilbrigðisþjónustu þeim tengdum, má ætla að Ísland sé einna líkast Noregi af Norðurlöndunum og samanburður því raunhæfur í þessum tveimur ríkjum.

Eins og sjá má á mynd 2 hefur sængurlega á stofnumnum styttrst ár frá ári. Á árabilinu 1994 til 1998³ má hins vegar sjá byrjun á umtalsvert hráðari þróun í þessa átt á Íslandi. Árið 2009 var meðalsængurlega í Noregi 3,1 dagur, meðaltal OECD landa var þá 3,2 dagar en meðaltal á Íslandi 1,8

²Tölur yfir lengd sængurlegu á Íslandi árin 1995–1997 liggja ekki fyrir en í ljósi greinilegar þróunar er hér gert ráð fyrir að jöfn laukun hafi verið milli áranna 1994 (4,6 dagar) og 1998 (3,6 dagar).

³Tölur yfir lengd sængurlegu á Íslandi árin 1995–1997 liggja ekki fyrir og því ekki haegt að sjá nákvæmlega hvenær þessi þróun byrjar að skera sig úr.

Mynd 3. Lengd sængurlegu á LSH 2003–2011.

dagar (OECD health data, e.d.). Ætla má að ef þróunin á Íslandi hefði fylgt þeiri norsku hefði sængurlega á stofnun verið svipuð og þar árið 2009, þ.e. um 1,3 dögum lengri. Ef tekið er mið af kostnaðartölum af sængurlegu kvenna eftir eðlilega fæðingu á Landspítala (Helga Bjarnadóttir, 2012a) og lengri sjúkrahúsvisst miðað við norskar tölur (3,1 d) hefði kostnaður af sjúkrahúsdvöl hverrar sængurkonu hér orðið rétt tær 650 þkr. í stað tæplega 377 þkr.

Jafnvældi bó heimaþjónustu ljósmaðra reiknist inn í heildarkostað sængurlegubjónustunnar kemur í ljós að íslenska fyrirkomulagið er um 230 þkr. ódýrara en hið norska. Þetta er einkum athyglisvert í ljósi þess að tímabilið sem sængurlegubjónustan nær yfir hérlandsins er mun lengra eða 10 dagar á móti 3 dögum í Noregi. Út frá nýjum tölum yfir fjöldu eðlilegar fæðingar á Landspítala (Helga Bjarnadóttir, 2012c), endurspeglar þessi mismunur um 450–500 mkr. á ári á tímabilinu 2003 til 2011. Hér er samt mikilvægt að hafa fyrirvara á útreikningum þegar litioð er til kostnaðar á sólarhringsgrundvelli, þar sem kostnaður af sjúkrahúslegu hefur tilhneigingu til að vera framhláðinn og stutt lega því hlutfallslega dýrari en lengri (Helga Bjarnadóttir, 2012b; Ellberg o.fl., 2006). Einnig verður að horfa til þess að uppgefinn kostnaður miðast við meðgöngu- og sængurkvennadeild Landspítala en hefðbundnar sængurlegudeildir eru nú til dags sjaldan ætlaðar öðrum en veikum konum og börnum (Ellberg o.fl., 2006) og má ætla að kostnaðurinn sé hærri þar (Ellberg o.fl., 2006).

Samantekt niðurstaða og umræðna

Ljóst er að stytting sængurlegu á fæðingarstofnun hefur talsverðan sparnað í för með sér, bæði hjá konum sem fett hafa eðlilega og öðrum en eins og fyrr segir má gróflegra ætla að heimaþjónusta ljósmaðra í sængurlegu hafi sparað 450–500 mkr. á ári

á Landspítala frá árinu 2003 til 2011 og er þá einungis tekið mið af konum sem fett hafa eðlilega. Sparnaður vegna styttingar sængurlegu keisarafæddra kvenna gefur einnig sterkar vísbendingar um vel heppnaða hagræðingu í íslenskri heilbrigðispjónustu með tilkomu heimaþjónustu ljósmaðra fyrir pennan hóp. Velta má fyrir sér hvernig nýta megi hagræðingu af enn frekari þróun í barneignarþjónustu utan sjúkraстofnana, án þess að slakað sé að faglegum öryggiskröfum. Þó ber að varast að ofteikna sparnað af styttingu sængurlegu og taka verður fullt tillit til annarra kostnaðarþátt eins og endurinnlagningartíðni, framhláðins kostnaðar sjúkrahúslega og kostnaðar foreldra vegna styttri sjúkrahúslegu.

Rannsóknir benda til hagkvæmni heimavitjana í sængurlegu en mikil þörf er að frekari rannsóknum og hagfræðilegu mati mismunandi þjónustuforma. Framtíðarrannsóknir þurfa að taka mið af eðli þjónustunnar sem er ferli margskonar inngrípa sem miða að margþætti útkomu á mismunandi sviðum.

Heimildaskrá

- Bhavnani, V., Newburn, M. (2010). *Left to your own devices: the postnatal care experiences of 1260 first-time mothers*. London: NCT.
- Bull, J., McCormick, G., Sann, C., Mulvihill, C. (2004). *Ante- and post-natal home-visiting programmes: a review of reviews. Evidence briefing*. London: NHS Health Development Agency.
- Committee on Fetus and Newborn (2004). Hospital stay for healthy term newborns. *Pediatrics*, 113(5), 1434–1436.
- Ellberg, L., Höglberg, U., Lundman, B., Lindholm, L. (2006). Satisfying parents' preferences with regard to various models of postnatal care is cost-minimizing. *Acta Obstetricia et Gynecologica*, 85, 175–181.
- Ellberg, L. (2008). *Postnatal care – Outcomes of various care options in Sweden*. Umeå: Umeå University Medical Dissertations.
- Fjell kommune (2010). *Fjell fekk Samhandlingsprisen*. Skoðað 10. mars 2012 á http://www.fjell.kommune.no/Aktuelt/Aktuelt_arxiv/Fjell-fekk-Samhandlingsprisen/.
- Fjell kommune (án ártals). *JordmorHeim*. Skoðað 10. mars 2012 á <http://www.helsedirektoratet.no/samhandlingsreformen/eksempler/Documents/jordmormheim-fjell-kommune.pdf>

Heiberg, M. (2012). *Barsel i Norge*. Tölvupóstur 9. mars 2012.

Helga Bjarnadóttir (2012a). *Tölur úr kostnaðarkerfi Landspítala fyrir 2011 jan.–nóv.* Tölvupóstur 6. febrúar 2012.

Helga Bjarnadóttir (2012b). *DRG framleiðslu- og kostnaðarkerfi, uppbýgging og notkun á LSH*. Fyrirlestur í áfanganum Þættir í heilsuhagfræði í HÍ, 15. febrúar 2012.

Helga Bjarnadóttir (2012c). *Meðalsængurlega á LSH*. Tölvupóstur 24. febrúar 2012.

Helsetilsynet (2011). *Korleis tek fôdeinstitusjonen og kommunen vare på behova til barselkvinnan og det nyfodde barnet í barseltilda?* Skoðað 10. mars 2012 á http://www.helsetilsynet.no/upload/Publikasjoner/rapporter2011/helsetilsynetrappor3_2011.pdf

Hildur Sigurðardóttir (2009). *Faglegar leiðbeiningar um heimaþjónustu ljósmaðra*. Skoðað 29. febrúar 2012 á <http://landlaeknir.is/lisalib/getfile.aspx?itemid=3850>

Ljósmaðrafélag Íslands (2010). *Barneignarþjónusta á Íslandi 2010: Uppbýgging og framtíðarsýn á breyttingatínum*. Reykjavík: Ljósmaðrafélag Íslands.

Malkin, J.D., Keeler, E., Broder, M.S., Garber, S. (2003). Postpartum length of stay and newborn health: A Cost-Effectiveness Analysis. *Pediatrics*, 111 (4), 316–322.

Morrell, C.J., Spiby, H., Stewart, P., Walters, S., Morgan, A. (2000). Cost and effectiveness of community postnatal support workers: randomised controlled trial. *British Medical Journal*, 321, 593–598.

NCT (2010). Postnatal care – still a Cinderella story? *New Digest* 52 October.

NHS (2006). *Routine postnatal care of women and their babies. NICE clinical guideline 37*. London: National Collaborating Centre for Primary Care.

NRK (2011). *Mobile jordmóðre har vorte ein suksess*. Skoðað 10. mars 2012 á <http://www.nrk.no/nyheter/distrift/hordaland/1.7590401>

OECD health data (2011). *Frequently requested data file*. Skoðað 15. febrúar 2012 á http://www.oecd.org/document/16/0,3746,-en_2649_37407_2085200_1_1_1_37407,0.html

Paul, I.M., Phillips, T.A., Widome, M.D., Hollenbeck, C.S. (2004). Cost-effectiveness of postnatal home nursing visits for prevention of hospital care for jaundice and dehydration. *Pediatrics*, 114(4), 1015–1022.

Paulden, M., Palmer, S., Hewitt, C., Gilbody, S. (2010). Screening for postnatal depression in primary care: cost effectiveness analysis. *BMJ*. Rafnren frumútgáfa 22;339:b5203, doi: 10.1136/bmj.b5203.

Petrou, S., Boulvain, M., Simon, J., Maricot, P., Borst, F., Perneger, T., Irion, O. (2004). Home-based care after a shortened hospital stay versus hospital-based care postpartum: an economic evaluation. *BIOG: an International Journal of Obstetrics and Gynaecology*, 111, 800–806.

Sjúkraþryggingar Íslands (2011). *Rammasamningur*. Skoðað 29. febrúar á http://www.sjukra.is/media/samningar/Ljosmaedur_rammasamningur_31.12.2012.pdf

Steel O'Connor, K., Mowat, D.L., Scott, H.M., Carr, P.A., Dorland, J.L., Tai, K.F.W.Y. (2003). A randomized trial of two public health nurse follow-up programs after early obstetrical discharge. *Canadian Journal of Public Health*, 94(2), 98–103.

Wiegers, T.A. (2006). Adjusting to motherhood maternity care assistance during the postpartum period: how to help new mothers cope. *Journal of Neonatal Nursing*, 12(5), 163–171.

Watt, S., Sword, W., Krueger, P. (2005). Longer postpartum hospitalization options – who stays, who leaves, what changes? *BMC Pregnancy and Childbirth*, doi:10.1186/1471-2393-5-13

Zadoroznyj, M. (2006). Postnatal care in the community: report of an evaluation of birthing women's assessments of a postnatal home-care programme. *Health Soc Care Comm.*, 15(1), 35–44.